

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 86 * číslo 50 * 10. prosince 2006 * Cena 6 Kč

Požehnané
prožití
adventního času
přeje
redakce

BETLÉMSKÉ SVĚTLO SE ŠÍŘÍ TĚMĚŘ CELOU EVROPOU UŽ DVACET LET

Už za několik dní uvidíme v některých městech na náměstích nebo v římskokatolických kostelech skauty s lucernami, od kterých si budeme moci zapálit svíčku a odnést tak domů pravé betlémské světlo. Právě proto, že začátkem adventu některé malé dítě zapálilo první lampičku přímo v Betlémě v chrámu Narození Páně a letadlem ji dopravilo do rakouského Linze, odkud začaly další děti světlo rozvážet po celé Evropě.

Přestože akce budí dojem prastaré tradice, bude jí letos teprve dvacet let. Na počátku je však legenda, jejíž kořeny sahají až do období křížových výprav. Ve Florencii se říká, že tehdy válčili proti muslimům skoro ještě děti a že právě z tohoto města odešli "osvobodit" Kristův hrob tři mladíci. Ve Svaté zemi zažili hrozné věci - hlad, rány, nebezpečí... Tam si také slíbili, že pokud přežijí, vrátí se domů se světlem z Betléma, kde se narodil jejich Pán a Spasitel. Trvalo celé tři roky, než se pak u bran města objevili tři špinaví a otrhaní kluci s kouskem hořící svíčky - pravým světlem z Betléma.

Na legendu si vzpomněli pracovníci rakouské televize ORF, když chtěli zpřesnit předvánoční dobročinné akce na pomoc zdravotně postiženým dětem. Ve spolupráci s Rakouským červeným křížem proto zaplatili před Vánocemi v roce 1986 jedné rakouské nemocné holčičce letenku do Izraele. Ta připálila od věčného světla v chrámu Narození Páně první plamínek, lampičku dovezla do Linze a odtud světlo začaly děti rozvážet po Rakousku a Německu. Brzy se ke spolupráci přihlásily i místní železnice, které děti s lampičkami vozily zdarma - zanedlouho prakticky po celé Evropě.

Díky tomu, že na počátku akce stojí

Červený kříž, který je mezinárodní organizací s velice dobrou spoluprací s podobnou organizací působící v islámských státech - Červeným půlměsícem, mohlo přijít do Evropy betlémské světlo i v dobách, kdy se v Izraeli válčilo a cesty do země nebyly cizincům povoleny. Tak se např. v roce 2001 stalo "dítětem světla" malé židovské děvčátko a v roce 2002 dcerka místních palestinských křesťanů.

Betlémské světlo teď svítí o každých Vánocích v milionech domácností téměř třiceti evropských států a také v Evropském parlamentu, kde se z jeho předání každoročně stává malá slavnost. Bylo by zvláštní, kdyby si betlémské světlo nenašlo cestu také do kostelů, sborů a modliteben, proto zanedlouho začaly spolupracovat i rakouské církve, které střídatě před rozdáváním světla slouží slavností ekumenickou bohoslužbu.

K nám se poprvé betlémské světlo dostalo až před Vánoci v roce 1989, kdy ho přivezli skautští exulanti ze Švýcarska na pražské hlavní nádraží. Další rok si pro něj dojezdili do Vídně skauti z Brna a od té doby se akce ujímá některý oddíl, který světlo rozváží po celé republice. Do akce se zapojily i České dráhy, které každoročně vydávají harmonogram vlaků a železničních stanic, kam je možné si pro světlo přijít. V Praze se zapojil i Dopravní podnik hl. města Prahy, který světlo pravidelně šíří zvláštní tramvají.

Pro naše čtenáře asi bude zajímavé, že se od počátku na šíření světla podílí i naše církve, poslední tři roky např. náš skautský oddíl z Kostelní Lhoty, který vede místní člen rady starších bratr Martin Zeman.

Helena Noemi Bastlová

POSELSTVÍ KE SHROMÁŽDĚNÍ V SIBIU

Milé sestry a milí bratři!

Z podnětu Konference evropských církví (KEK) a Rady evropských biskupských konferencí (CCEE) ve spolupráci s Papežskou radou pro jednotu křesťanů se 4. - 9. září 2007 uskuteční v Sibiu v Rumunsku 3. evropské ekumenické shromáždění. Navazuje na dvě předcházející ekumenická shromáždění, která se konala v roce 1989 v Basileji a v roce 1997 ve Štýrském Hradci. Staví též na Ekumenické chartě (Charta Oecumenica), kterou podepsali zástupci Konference evropských církví a Ra-

dy evropských biskupských konferencí v roce 2001 ve Štrasburku.

Motto pro shromáždění v Sibiu je: „Kristovo světlo září nade všemi.“ Přijmout světlo Kristovo znamená dívat se na vše očima Ježíše Krista a vše hodnotit v duchu jeho Evangelia. Žít podle Evangelia pak znamená odevzdávat jeho světlo dnešnímu světu - a to je velká výzva pro nás, křesťany v Evropě.

Toto 3. evropské ekumenické shromáždění (EEA3) není pouhým setkáním zástupců evropských církví v září příštího roku. Je procesem, který byl zahájen již v lednu v roce 2006 v Římě a čekají ho ještě dvě další etapy. A právě k zapojení do II. etapy, která má charakter regionálních setkání, zveme všechny křesťany naší země. My všichni jsme zváni k vytvoření duchovního a hmotného zázemí tohoto evropského ekumenického shromáždění. Čím kvalitnější bude ono zázemí, tím větší užitek přinese i samotné závěrečné shromáždění.

Bude jistě velmi užitečné, když se budeme jednotlivě i společně za celý proces i závěrečné shromáždění modlit, pro účastníky vyprošovat dary Ducha svatého a o celém procesu informovat širokou veřejnost. Rovněž při všech našich ekumenických aktivitách myslíme na toto shromáždění i na jeho jednotlivé etapy. Necht' při všech ekumenických setkáních rezonuje myšlenka, že chceme být světlem Kristovým pro Evropu. Ve světle Kristově má každý z nás hledat své povolání ke

službě pro Evropu, abychom byli kontinentem křesťanské naděje pro všechny. Aby světlo Kristovo stále jasněji zářilo nad Evropou, musí o něm křesťané vydávat společné svědectví. Proto je ekumenismus pro nás, křesťany, velkým úkolem. Připomínejme si často Kristovo slovo: „Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích“ (Mt 5,16). Příprava na shromáždění v Sibiu ať je motivací, abychom k sobě navzájem pěstovali úctu a lásku, abychom se za sebe navzájem modlili a abychom se stále častěji snažili společně prožívat svoji víru.

Toto chceme zvláště prožívat v lednu 2007 během Týdne modliteb za jednotu křesťanů. V pondělí 22. ledna 2007 se v Praze při ekumenické bohoslužbě slova uskuteční setkání představitelů jednotlivých církví sdružených v Ekumenické radě církví a římskokatolických biskupů. Při této bohoslužbě podepší představitelé církví Chartu Oecumenicu. Bohoslužba se uskuteční ve Sboru Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15 od 18. hodin. Následně se bude konat v některých kostelech program pro širokou veřejnost zaměřený na toto 3. evropské ekumenické shromáždění.

Zveme vás ke spolupráci a k účasti na setkání v Praze a vyzýváme vás rovněž k uspořádání setkání na dalších místech naší republiky. Budeme velmi rádi, pokud se do procesu

Dokončení na str. 3

ZASEDAL SYNOD LEUENBERSKÉHO SPOLEČENSTVÍ

Čtvrtý synod církví Leuenberského společenství v ČR se sešel ve dnech 24. a 25. listopadu na pozvání Církve bratrské v jejím sboru v Praze-Smíchově.

Na synod vyslaly své delegáty všechny církve Leuenberského společenství (Českobratrská církev evangelická, Církve československá husitská, Církve bratrská, Slezská evangelická církev a. v., Evangelická církev metodistická), které jsou členy Společenství evangelických církví v Evropě (GEKE). Nezúčastnila se tentokrát Jednota bratrská, která oznámila, že si napříště přeje prozatím pouze status pozorovatele. Synod dopisem této církvi sdělil, že s lítostí přijal zprávu o jejím rozhodnutí ukončit plné členství v synodu Leuenberského společenství v ČR, avšak nadále počítá s účastí této církve, jejíž zástupci

budou na synodu zváni jako vítání hosté, jak je tomu pravidelně i se zástupci Bratrské jednoty baptistů. Zároveň vyjádřil otevřenost k rozhovoru s představiteli Jednoty bratrské. Synod přivítal ve svém středu jako hosty představitele církví, a to jak členských (synodního seniora Mgr. Joela Rumla, předsedu Rady CB dr. Pavla Černého, superintendenta Evangelické církve metodistické Mgr. Josefa Červenáka), tak také Římskokatolické církve, reprezentované biskupem Františkem Radkovským, a ústřední tajemnici Ekumenické rady církví v ČR Jitku Klubalovou. Synod navštívil také prezident Rady Společenství evangelických církví v Evropě (GEKE), prezident Svazu reformovaných církví Švýcarska farář Thomas Wipf. Ten ve svém proslavu zdůraznil, že přínosem pro-

testantismu je jeho rozmanitost, která by se stala jeho úskalím, kdyby ji zároveň neprovázela ekumenická otevřenost. Vyjádřil proto radost, že na tomto synodu, který může být příkladem ostatní Evropě, osobně zkusil, co znamená žít ve společenství leuenberských církví, které se snaží uskutečnit jednotu v různosti. Ústředním tématem letošního synodu bylo téma misie. Rozprava, která se zaměřila na specifické podmínky (a úskalí) misijně-evangelizační práce v českých zemích v dnešní době, vyústila v závěrečné doporučení církvím, aby se vzájemně informovaly o svých aktivitách a projektech na tomto poli a podnítily spolupráci na úrovni místní či regionální.

Téma "homosexuality", resp. registrovaného partnerství osob téže sexu

Dokončení na str. 3

Dary každého nového dne

Vánočním svátkům předchází čas adventní - očekávání na příchod Spasitele. Je to čas zvláštní. Mám ho velmi ráda pro jeho tichost. Chci se s vámi podělit o své úvahy, které v poslední době nosím ve svém srdci. Vám, kteří pravidelně čtete mé dopisy, je známé, že díky svému zdravotnímu postižení jsem strávila mnoho let v ústavech pro tělesně postiženou mládež. Ústavní výchova do mého života přinášela také některé kladné stránky. Kromě přátelství a solidarity, jsme se učili samostatnosti, byť omezené naším postižením. Vždy jsme totiž potřebovali pomoc svého okolí. Ta ale měla být minimální. Každý sebemenší krok k vytoužené "samostatnosti" byl v našich očích a v očích všech, kteří nás tomu učili, velkým vítězstvím a důvodem k ohromné radosti ze života. Jen obléct vlastní "neposlušné tělo" a zvládnout osobní hygienu byl pro některé z nás nadlidský výkon.

Není proto divu, že jsem samostatnost v žebříčku svých hodnot měla postavenou velmi vysoko. Tak vysoko, že samostatnost se v mých očích rovnala svobodě. Tato představa mi vydržela až do období, kdy jsem byla povolána do služby přímluvkyně za sbor, jehož jsem členkou. Velmi brzy se rozplynuly mé představy, jak má vypadat služba přímluvkyně. Představa modlícího se člověka, pěkně "uklizeného" v tichu svého soukromí, vzala brzy zasně.

Poznávala jsem, že už si nevystačím jen se svojí samostatností, na které jsem si tolik zakládala. Abych mohla sloužit, potřebuji přivést na bohoslužby či pomoci ze schodů. Jsou také situace, kdy mě lidé berou do náruče, aby mě odnesli tam, kam potřebuji. Ve svém srdci jsem prožila změnu: odevzdala jsem Bohu svou "samostatnost" a dovolila jsem mu, aby mi prostřednictvím druhých lidí pomohl všude tam, kde moje slabé síly už nestačí. S velkým překvapením zjišťuji, kolik obohacení mi to přináší. S lidmi, které požádám o pomoc, hovořím, můžeme se proto blíže poznat. Jsem tedy obohacena trojnásob - pomocí, otevřením se druhých vůči mně a bouráním předsudků mezi ne mocnými a mocnými, postiženými a "zdravými".

Dříve, než začneme obdarovávat své bližní drahými dary, je tady adventní období - čas zmlknutí před Bohem. Poprosme ho, aby se k nám přiblížil, dal se nám poznat novým způsobem a ukázal nám, jakými dary nás denodenně obdarovává. Poděkujme mu za jeho lásku a péči a nezapomeňme poděkovat také lidem, skrze které Bůh jednal. Boží dary bývají často nehmotné povahy, nedají se přepočítávat na peníze - jsou nezaplátitelné!

Eva Zvolánková

Z kazatelského plánu

2. NEDĚLE ADVENTNÍ

Staňme se posly nové smlouvy!

Jan Křtitel výstižně odhaluje kořeny nedobrych vztahů mezi lidskými jedinci i mezi skupinami lidí (mezi národy, církvemi a podobně). Boháčům vytýká sobectví a neochotu pomáhat potřebným. Celníky kárá za bezohledné prospěchářství, jež nezna poctivost a jakékoliv mravní ohledy vůbec. Vojákům vytýká povýšenost, panovačnost a násilnictví. Svět podnes neuskutečnil ani mravní požadavky Ježíšova předchůdce. Jakým právem tedy je možné tvrdit, že křesťanství je překonáno? Spíš jsme to s ním dosud ani poctivě nezkusili. K nápravě lidské společnosti vede cesta jen upřímným pokáním a spolehnutím se na Ježíše Krista. On jediný je schopen měnit lidská srdce a celé životy a uzdravit všechny svým pokojem.

Vstup: Mal 3,1-4

Tužby:

2. Aby se na svůj tak málo věrný lid rozpomněl, byl nám milosrdným Soudcem a do srdcí nám naději na své slitování vložil...
3. Abychom upřímným pokáním a přijetím Ježíše Krista za svého Pána vnitřní pokoj získali a tak posly míru a pokoje pro své okolí stáli se mohli...

Epištola: Fp 1,3-11

Evangelium: L3,1-14

K obětování: L 1,68-70

K požehnání: Iz 30,12-18

Modlitba:

Prosíme, Otče, otevři dokonale naše oči, ať poznáme rozdíl mezi životem bez Krista a pravým životem vedoucím k věčnosti. Učiň pro nás tento advent příležitostí k upřímnému pokání. Probud' v nás touhu po spáse. Vychovej z nás poslušný a věrný svůj lid. Kéž si dobře uvědomujeme, že ty, všemohoucí, vládneš pevně svému stvoření. Kéž se vždy posilujeme nadějí, Pane, že všechny své záměry se světem i s námi jednou slavně dovršíš.

Vhodné písně: 203, 36, 309, 311 (se sólem!)

ŽIVOT VÍRY V BĚHU DNŮ

Každý jsme už poznal, že dny našich životů jsou proměnlivé. Každý den je jiný. Mění se naše denní úkoly. Mění se vnější a námi ne vždy ovlivnitelné okolnosti prožívání toho kterého dne. Proměňám podléhá i náš subjektivní vstup do každého nového dne. Odvisí od našeho zdravotního stavu, nálady a doslova i od způsobu, jímž ráno vstáváme a opouštíme své lože. Jsme neustále jakoby ponořeni do proudu změn a proměn. Patří to k našemu životu. Někde tady hledejme i příčinu našeho stálého očekávání a doptávání se, zda je něco nového. Činíme to i s vědomím, že to nové, co se děje a přichází, nám vůbec nemusí přinést radost či něco dobrého a příjemného, naopak.

Uprostřed změn těchto protikladů a rozporuplnosti je v nás neustále přítomna touha po nějaké jistotě, po přítomnosti pevného bodu v proudu života. Lidé ji hledají různými způsoby a ledaskde. Pro nás je takovou jistotou a útočištěm, bodem pokoje, Ježíš Kristus. V něm se ke každému z nás osobně sklání Bůh sám. Počínáme si tak v duchu jeho výzvy a pozvání: „Všichni, kdo žijíte, pojdte k vodám, i ten, kdo peníze nemá. Poslechněte mě a jezte, co je dobré. Nakloňte ucho a pojdte ke mně. slyšte a budete živi!“ O lidském životě, o údělu jednotlivce, který našel jistotu své existence v Bohu a obecenství s ním, vypráví starozákonní kniha Jób. Ona ale mluví také

o ohroženích, překážkách a protivenstvích, které na člověka mohou dolehnut. Můžeme s klidným svědomím říci, že její lidský hrdina se v ní zaobírá sám sebou, svými problémy, které mu přináší život. Co je podstatné, zaobírá se jimi ve světle své víry v Boha. Jóbovy úvahy pramení z okolností života, jímž je vystaven. Dolehla na něj mnohá neštěstí a on hledá nějaké vysvětlení, proč právě jemu se to přihodilo.

My jako čtenáři jeho příběhu důvod a příčinu známe. Stalo se, že Hospodin dal najevo svoji radost nad životem, jaký Jób vedl. Hospodin o tom mluví ve shromáždění synů Božích. Mezi nimi je přítomen satan. Jeho jméno znamená žalobce, protivník či odpůrce. Satan tu vystupuje jednoznačně proti člověku a vyvolává a je podněcovatelem Jóbových životních problémů. Činí tak proto, aby dosáhl poškození a pošpinění Jóbova obrazu před Hospodinem. I jméno Jób má svoji symboliku. Znamená pronásledovaný, člověk ohrožený pomluvou.

To, co se děje Jóbovi, odehrává se i v našich životech. Ten, komu se daří a je dokonce dáván za příklad hodný následování ostatními, stane se paradoxně objektem jejich negativního zájmu. V jejich srdcích se postupně probouzí a roste žárlivost a závist. Odtud už není daleko k nepřátelství a nenávisti. V tomto nepřátelství se volí

cesta vleklého trápení a psychického útoku. Tři biblické postavy toho mohou být dokladem: Josef, syn Jákoba a jeho milované ženy Ráchel. Vztah otce a syna vzbudil závist a žárlivost jeho bratrů, vyústivší v prodej Josefův. Daniel, vzdělaný Izraelita, žijící v babylonském zajetí. Jeho dobrá pozice a postavení plynoucí z úspěšného plnění králem mu svěšené práce vzbudí žárlivost a závist u ostatních, pracujících na obdobné pozici. Oni přinutí krále, aby uvrhl Daniela do jámy se lvy v očekávání, že ti ho sežerou. Ježíš z Nazareta - ti, ke kterým byl poslán, aby je zachránil a spasil, došli ve své zlobě a nenávisti k němu tak daleko, že svým nátlakem přiměli Piláta k jednání, jež přivedlo Ježíše na Golgotu, místo popravni, a na dřevo kříže, kde zemřel. Shrnuto, u všech čtyř šlo o zachování jejich věrnosti Bohu v povolání a poslání, jichž se jim od něho dostalo. Pokud jde o Boha, ten žádného z nich neopustil natrvalo. Pravda, nechal je projít údolím úzkosti a osamění. Avšak, měřeno Boží časomírou, zvanou kairos, jen na chvíli, na okamžik.

Těmito biblickými příběhy jsme vedeni k pochopení Jóbovy uvažující otázky: „Co je člověk, že mu přikládáš význam, že se jím zabýváš v srdci, že na něj dohlížíš každého rána a každou chvíli ho zkoušíš?“

Jan Hálek

Nad Písmem

STAŇME SE POSLY NOVÉ SMLOUVY

L 3,1-14

Biblické adventní texty nás vybízejí k tomu, abychom připravili cestu Páně, vyrovnali mu své stezky, zasypali všechny propasti, které nás od něho oddělují, a ve svém životě srovnali vše, co je křivé. Každý rok jsme stejnými slovy zváni, abychom uvítali Pána. Stát se poslem nové smlouvy mezi Bohem a jeho stvořením je krásná výzva, ale ptejme se nejprve: Co obnáší být tímto poslem?

Často slychám, že křesťanství bylo dávno překonáno, a proto mnoho lidí hledá své duchovní naplnění v jiných, leckdy špatně pochopených a myšlenkově pokroucených náboženských proudech celého světa. Mohlo by se zdát, že biblické adventní texty, ke kterým se rok co rok vracíme, jsou už poněkud "oposlouchané", "ohrané" a mají pro nás význam spíše neustále se opakující tradice. Avšak důvod, proč Křtitelova slova v adventu pročítáme, je prostý a jasný. Jak Křtitel ve svých slovech výstižně odhaluje kořeny veškeré špatnosti a zla mezi námi, lidmi. Nejsou to slova nějakého citově rozervaného básníka, ale slova plná pravdy. Vytýká nám sobectví, naši neochotu a lenost pomáhat druhým, bezohlednost, která nezna poctivost a spravedlnost, lidskou panovačnost a povýšenost.

Všechny tyto vlastnosti velmi dobře známe a nikdy jsme nebyli schopni se jich úplně zbavit. Nikdy jsme nebyli schopni naplnit Janova slova o narovnání všeho pokřiveného v našich životech. Jakým právem tedy můžeme tvrdit, že křesťanství bylo překonáno, když jsme to s ním dosud ani poctivě nezkusili? Kdo z nás dokáže snést den Božího příchodu? Kdo z nás obstojí,

až se on ukáže? Celý náš život má směřovat ke dni Ježíše Krista, k tomu, abychom v tomto dni obstáli, aby nás Pán našel jako věrné služebníky, jako skutečné posly nové smlouvy. Bůh v nás už jednou začal dobré dílo a nyní vyčkává, chce se nad námi slitovat, chce své dílo v našich srdcích dovršit. Ale to běžné a poněkud povrchní prožívání adventních svátků nás vede spíše k naší vlastní osobě než ke Kristu. Často si Křtitelovu výzvu o přípravě cesty pro Pána vysvětlujeme jen tak, že si musíme něco odříci, něco udělat navíc, v něčem se změnit, ale zapomínáme na to, že naše odříkání a snaha nestačí. Co dál? Dál jsou už jen Vánoce a po nich zase na všechno zapomeneme.

Pokud se chceme skutečně stát posly nové smlouvy, pokud chceme ve svém životě rozpoznat, na čem opravdu záleží, a stát se ryzími a bezúhonnými pro Kristův den, ptejme se stejně jako zástupy Jana Křtitele: „Co tedy máme dělat?“

Nejde o to, abychom zahořeli předsevzetími, která nesplníme, nadšením, které za několik dní pomine. Snažme se o to, aby vše dobré, co v adventu učiníme, nebylo zmařeno. Snažme se, aby naše adventní činy měly svůj smysl a staly se pro nás přípravou cesty pro Krista, cesty, která nás může zavést až ke skutečnému setkání s Bohem, k tomu, že Bůh, který má vejít do našeho života, do něho skutečně vejde a naplní naše srdce láskou, oduštěním, milosrdenstvím a věčným životem. Teprve potom má celé připravování cesty smysl.

Kéž obstojíme, až se on ukáže.

Lenka Vávrová

**Náš Pane,
tolik se chceš
k nám přiblížit
a my od tebe
tak snadno utíkáme.
Vyznáváme,
že náš útěk
je marný,
že v něm není
ta pravá záchrana.
Vyznáváme,
že jediná pravá cesta
je ztišit se
před tvou
Všemohoucností.
Proto tě pokorně
žádáme,
pomoz nám
připraviti ti cestu
do našich srdcí.
Překonej svým
Svatým duchem
naši slabost, neochotu
a pohodlnost,
naplň naše životy
láskou
a milosrdenstvím.
Vejdi do našeho srdce,
které po tobě touží
a potřebuje tě.
Naplni je svojí spásou
a zaslíbením.
Prosíme tě
a modlíme se,
ať se tvá
Svatá blízkost
zmocní našich srdcí
a chrání nás
před zlem
a sobectvím,
před leností
a bezohledností,
před naší pýchou.
Ochraňuj naše srdce
nyní i na věky.
Amen**

POSELSTVÍ KE SHROMÁŽDĚNÍ V SIBIU

Dokončení ze str. 1
sami zapojíte a podělíte se s námi o své zkušenosti z vámi pořádaných akcí.

V únoru 2007 se zástupci jednotlivých evropských zemí setkají při III. etapě procesu evropského ekumenického shromáždění ve Wittenbergu, aby tam společně zhodnotili, jak probíhá příprava na závěrečné shromáždění v Sibiu, a aby se povzbudili k jejímu posílení.

Více informací o 3. evropském ekumenickém setkání včetně programu setkání v Praze 22. 1. 2007 naleznete na webových stránkách Ekumenické rady církví (www.ekumenickarada.cz) nebo České biskupské konference (www.cirkev.cz).

Pro strom je důležitý nejen jeho hlavní kořen, ale i drobné kořínky, skrze něž dostává strom výživu. Právě tak je v ekumenismu důležitý nejen postoj představitelů církví, ale především postoj jednotlivých věřících. Ti svojí vírou a modlitbou

dokáží silně ovlivnit společenskou atmosféru, abychom mohli žít lidsky důstojný život a oslavovat Trojjediného Boha. Věříme, že Bůh požehná naše snahy a že toto 3. evropské ekumenické shromáždění přispěje k našemu vzájemnému přiblížení a společnému svědectví, aby tak „Kristovo světlo zářilo nade všemi“.

V Praze dne 10. listopadu 2006

ThDr. Pavel Černý, Th.D.
předseda ERC
arcibiskup Jan Graubner
předseda ČBK

P. S. Prosíme, přečtěte tento text při vašich bohoslužebných shromážděních během měsíce prosince.

V pondělí 22. ledna 2007 se v Praze při ekumenické bohoslužbě slova uskuteční setkání představitelů jednotlivých církví sdružených v ERC v ČR a římskokatolických biskupů. Při této bohoslužbě podepíší představitelé církví Chartu Oecumenicu. Bohoslužba se uskuteční v ústředí

Církeve bratrské od 18 hodin. Následně bude v kostelech ŘKC (Sv. Jiljí, Jilská ulice), ČCE (U Salvátora, Salvátorská ulice) a ČČSH (kostel sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí) pro širokou veřejnost během "večera otevřených kostelů" představen proces EEA3, dokument Charta Oecumenica, plánována je i prezentace zemí přistupujících v lednu 2007 k EU (Rumunsko, Bulharsko). Pro děti bude připraveno divadelní představení, mladí budou zváni k poslechu současných křesťanských kapel. Nebude chybět ani varhanní hudba. Církeve, církevní zařízení a organizace budou moci představit svou práci a projekty, jimiž "svítí všem", na tzv. "trhu možností".

Zveme vás ke spolupráci a k účasti na tomto pražském setkání a vyzýváme vás rovněž k uspořádání podobných setkání i na dalších místech naší republiky. (Další podrobnější informace je možno získat na sekretariátu ERC v ČR.)

Betlémské světlo předávají děti i v Evropském parlamentu

ZNAMENÍ DVOJAKÉ OSOBNOSTI

Nevím, jestli jste měli dost času všimnout si, že nedávná období adventu, podobně jako mnohá jiná, v sobě měla příchut' zaměření se na dvojakou osobnost.

Pro některé totiž tento čas znamená radost z nákupů, rodinného kruhu, zábavy a milé vzpomínky na Ježíšovo narození.

Jiní věřící vidí období adventu jako čas, který je dán k vnitřní změně charakteru vzhledem k blížícímu se druhému Ježíšovu příchodu. Zpívají písně, vyjadřují touhu po jeho návratu.

Když se lidí zeptáte, jestli je advent časem radostného očekávání nebo vážné přípravy, mnozí odpoví jako jeden z dotázaných: „Ano. Advent by měl být vzpomínkou na Ježíše jako dítě, a zároveň uvědomění si naší stálé přípravy na jeho návrat coby Soudce.“

Zdá se, jakoby dvě známé vánoční koledy svým obsahem potvrzovaly dvojitě chápání adventu.

Tou první je píseň "Ó přijď, ó přijď, Immanueli".

Mollovým podtón písně vyjadřuje hlubokou touhu po osvobození Božího vyvoleného lidu z otroctví hříchu.

Tou druhou je na celém světě známá "Tichá noc".

Zaměřuje se na Ježíše Krista a jeho narození. V lidech vzbuzuje pocit identity křesťanství a Ježíše Krista.

Mnozí chápou poselství této písně jako výzvu pro člověka, aby umožnil Ježíši Kristu narodit se v jejich srdci.

Při obou dvou aspektech tohoto radostného období pamatujme hlavně na to, že tato tradice poukazuje na Boží vztah lásky k lidem. Ať to není jen období adventu, každý den se zamýšlejme nad Boží láskou k lidem a naší přípravou na setkání s ním.

Ať je v každém okamžiku našeho života naše srdce připravené vyznat spolu s apoštolem Janem: „Přijď, Pane Ježíši!“

-D.M.- czka

ZASEDAL SYNOD LEUENBERSKÉHO SPOLEČENSTVÍ

Dokončení ze str. 1
ální orientace, bylo na podnět Církeve bratrské zařazeno i na pořad synodu letošního. Rozprava byla nesena otázkou, zda různé přístupy a různá praxe církví v této věci jsou takové povahy, aby měly destruktivní dopad na společenství našich církví. Výsledkem rozpravy nebylo žádné usnesení, ale apel na církve, aby se vzájemně informovaly o svých po-

stupech a případných rozhodnutích v této věci.

Synod také stanovil hlavní téma synodu příštího, který se bude konat na podzim 2008 a jeho hostitelkou bude Slezská evangelická církev a. v., a postup jeho přípravy. Zaměřil se na téma "diakonie". Prostor v jedné bude věnován také výměně zkušeností z konkrétní misijní práce.

Synod zvolil své nové předsednictvo,

složené ze zvolených zástupců jednotlivých církví. Předsedou byl znovu zvolen profesor Pavel Filipi (ČCE). Místopředsedy byli zvoleni Jana Křížová (ECM) a Jan Valeš (CB).

Pavel Filipi

Poznámka redakce: Naši církve reprezentovali prof. Milan Salajka, dr. Boris Koberle a Mgr. Vladimíra Poupová.

AKO SOM SA STAL "PÁPEŽOM"

Uháňal som favoritkou na slovensko-ukrajinskú hranicu a celé mi to pripadalo ako v 68. roku, keď vojenské autá prichádzali k nám, ale našťastie tieto išli opačným smerom. Po 3 hodinách som úspešne prekročil hranicu a ponáhlil som sa na miesto určenia krajiny, ktorá bola "pekná" iba v zime a v noci. Bola to malá dedinka a fara ešte menšia a ešte menšie kachle. V noci bolo -25°C a keď to na mňa prišlo, musel som do záhrady do malej búdky, ku ktorej som sa prebrodil cez metrový sneh.

Na druhý deň ma poslali pochovať do 100 km vzdialenej dediny. Cesta ne cesta mi tam trvala 6 hodín, na ktorej som stretal putujúcich za prácou, pacientov za vyšetrením a blúdiacich. Obrad bol miešaný s pravoslávnyimi spevmi, truhla s nebožtíkom bola "nádherna" čierna so žltými kvetinami. Celé sa to odohrávalo v preplnenom príbytku, v hustej hmle od tytiánu a vykurovacích kachiel! Pred domom stálo veľké nákladné auto, bočnice malo dolu a na korbe bol koberec, na ktorý sa položila truhla. Cintorín bol nad dedinou na kopci, ktorý sme zdolávali v metrovom snehu. Zvyknutý z pochovávaní doma mysliac, že 1 hodina bude tak akurát, ale som sa prerátal. Musel som prijať ich zvyklosti a podriaďiť sa, ale malo to aj koniec. Síce to trvalo iba 4 hodiny. Ofera bola tiež úspešná - litra vodky

a kus slaniny. Do centra som sa vrátil obvyklou trasou, až tu zrazu, kde sa vzal tu sa vzal policajť s veľkou rampou a s malým červeným svetlom. Slaninu nechcel a vodku som mu nechcel dať ja, asi aj preto ma tam nechal stát 2 hodiny. Doma ma čakala nádielka snehu a keďže tam sa neodhrňa, odhrňal som ja. Favorit "zúrili" a nakoniec vzdal. Musel som zobudiť dedinčanov, auto "prehúpali" do najbližšieho dvora a pobral som sa na odpočink, tak niečo po polnoci.

Ráno som mal omšu v miestnom kostole. Na omši to vyzeralo, ako keď sa stretnú tuhý fajčiari, na rukách som mal cyklistické rukavice a najviac obáv mi robilo pitie z kalicha, bolo to ako za "trest". Každý útorok privádzali chlieb do obchodu. Strašne z neho zapekalo, ale malo to svoju výhodu, nemusel som... Benzín bol pomaly belší ako mlieko, asi aj preto to moje auto len tak "frflalo".

Ludia boli ako med. Skoro každý deň som robil pastoračné návštevy. Oni sa tešili, ja som sa tešil. Nemali kňaza celé roky a dali by hoci čo, len aby som zostal.

Nadišiel čas návratu do rodnej zeme, posledná omša, deti nešli do školy, opilci boli triezvi, ľudia smutní a ja natešený. Prekročil som slovensko-ukrajinskú hranicu a so mňa sa stal "pápež", zastavil som favorita a hanba - nehanba -

pobozkal som rodnú zem a po ceste som ďakoval Stvoriteľovi, že som doma.

O pár mesiacov neskôr ma poslali opäť. Ale úprimne som sa už tešil. Ludia "hladni" po Kristovi, túžiaci po duchovnej strave, spoločenstve, detských omšiach a konečne po normálnom živote s Kristom a na toto byste sa netešili?

ThMgr. Rastislav Mišura

NAŠE RECENZE

PETER BROWN: TĚLO A SPOLEČNOST
naklad. CDK, Brno 2000, 435 s.

Profesor Peter Brown učí na Princeton University v USA a zabývá se dějinami křesťanství v dobách pozdní antiky. Ve své studii Tělo a společnost s podtitulem: "Muži, ženy a sexuální odříkání v raném křesťanství", se zabývá vymezením statutu těla, podobou manželství, zdůvodněním sexuální abstinence a vymezením vztahu muže a ženy v křesťanské teologii v prvních staletích našeho letopočtu.

V první části je první kapitola věnována kulturnímu a obecně historickému kontextu prvního století našeho letopočtu a pojetí manželství, těla a sexualitu u Židů a Římanů. Druhá kapitola na ni navazuje pasážemi věnovanými svatému Pavlu a odlišností jeho pojetí. Profesor Brown zdůrazňuje, že hierarchie těla a duše, promítnutá do souznění s "bohy nahoře" u Pavla není

možná, protože Pavlův člověk není v první řadě rozervanou bytostí. Autor vždy porovnává i koncept vzájemného vztahu samotné definice člověka a pojetí společnosti a vymezené podoby světa. Zbývající kapitoly první části knihy jsou vždy věnovány nauce a teologii jednotlivých významných postav prvních století křesťanství. Tertullianovi, Markiónovi a Tatiánovi, Kléménsi Alexandrijskému, Origenovi, Eusebiovi a Cypriánovi. Vždy s přihlédnutím k odlišnostem a posunu v jejich chápání člověka a jeho těla a vztahu k tělu a tělesnosti vůbec. Přínosem knihy je, že Peter Brown nechápe dějiny křesťanství staticky, ale jako neustálý vnitřní dialog a někdy spor různých koncepcí. Ve druhé části je čtenář seznámen s touto problematikou v kontextu Východořímské říše. Začíná pouštními otci, a to Antonínem, a dále pojetím těla v chápání mnišství. Rozlišuje mezi prostředím Sýrie a Egypta, věnuje se ekonomické povaze žebravého života mnichů ve

společnosti, segregaci mezi ženami a muži, ideálu ženství. Končí zmínkami o "svatých bláznech" ze 6. století. Jako důležité postavy samostatně podtrhává Grégoria z Nyssy a Jana Chrysostoma. Poslední část knihy se zabývá problematikou vzniku latinské tradice. Začíná Ambrosiem a Hieronymem a pokračuje svatým Augustinem. Autor se zde soustřeďuje i na Augustinovu interpretaci prvních kapitol Genese, aby ukázal, kam až biskup z Hippo došel ve své změně chápání lidské osoby. Seznamuje ale čtenáře i s názory Augustinových oponentů. Poslední část knihy pak končí úvahami o tělu a společnosti v raném středověku.

Studie Petera Browna, i když je psána z pozice antropologa zkoumajícího sebevymezení člověka, je velice zajímavou a přínosnou i pro mnohé teology a praktické faráře. Ukazuje proměny křesťanského pohledu na člověka, ale třeba i na manželství a jeho funkci.

Jan Rokyta

ZPRÁVY

Kněžské svěcení

V neděli 3. prosince při bohoslužbách v Husově sboru v Praze 7 – Holešovicích přijal svátost svěcení kněžstva Mgr. Jan Daniel Došek. Svátost vysluhovali pražský biskup Mgr. Karel Bican a spolusvětitelé.

(no)

Zpěvy vánoční

Náboženská obec srdečně zve na koncert "Zpěvy vánoční", který se uskuteční v sobotu 16. prosince v 17.30 h v Husově sboru v Praze 6 - Dejvicích, Wucherlova 5. Program: Jiří Teml - Svátá noc, A. Michna - Mariánská muzika, Zpěvy vánoční. Účinkují: Dětský pěvecký sbor Coro Piccolo, Komorní sbor Piccolo a Dívčí komorní sbor Cantarina.

(jg)

Předvánoční program

Náboženská obec srdečně zve na předvánoční program pro rodiče a děti, který jsme pro vás připravili na neděli 17. prosince od 10 h v našem sboru U Michelského mlýna 27, Praha 4 - Michle. Zatímco rodiče budou v klidu prožívat adventní bohoslužbu, s dětmi si budeme vyprávět o Vánocích, zpívat koledy, zahrajeme si vánoční hru a po skončení bohoslužby se ještě společně potěšíme malým koncertem, pochutnáme si na něčem dobrém a možná vás čeká i nějaká další překvapení. Moc se na vás všechny těšíme!

(rs)

Ekumenické bohoslužby

Zveme vás srdečně k ekumenickým setkáním ve sborovém domě Milíče z Kroměříže v Praze 4, Modletické ul. u Chodovské tvrze. Tato shromáždění se konají pravidelně každou 3. neděli v měsíci od 18 h. Jsou to setkání navazující na tradici z Křesťanského centra v Modletické ulici, kde jsme si zvykli na ekumenismus bez velkých slov, zato v upřímném sdílení víry, nadějí a radostí, přímly a chval. Důrazně je třeba opravit chybnou informaci z místního časopisu, který oznámil, že na tyto bohoslužby je vstupné 100 Kč. Není to pravda. Je-li jaké "vstupné", pak je to dobrá vůle účastníků. Přijďte a sami se přesvědčíte. Prosincové shromáždění se koná v neděli 17. prosince od 18 h. (Autobusové spojení od metra C - stanice Chodovská tvrze).

Anna Lukešová

Adventní zpívání

V pátek 15. prosince od 16.30 h zveme do našeho sboru v Kyjově malé i velké na adventní zpívání s bratrem Janem Kyselou.

(ip)

Jáhenské svěcení

Církev Československá husitská na Slovensku oznamuje, že Jiří Vohryzka vykonal všechny potřebné zkoušky teologické, aby mu mohlo být dne 16. prosince uděleno jáhenské svěcení. Obřad se bude konat v malém evangelickém kostele v Bratislavě ve 14 h. Svátost jáhenského svěcení vysluhuje biskup ThDr. Jan Hradil, ThD. a spolusvětitelé: ThMgr. Emil J. Havlíček, farář v Hosticích, ThDr. Ján Lauko,

farář v Košicích, ThMgr. Rastislav Mišura, farář pro vězeňskou službu, ThMgr. Milan Graus, farář v Liptovské Osadě, ing. Karel Rauš, místopředseda ústřední rady, ing. Jiří Balajka, DrSc., místopředseda diecézní rady Bratislava, prof. RNDr. František Strmiska, CSc., člen DR Bratislava a RNDr. Vlastizdar Vágenknecht, předseda rady starších v Bratislavě. Bratr duchovní Jiří Vohryzka bude pověřen duchovní správou naší církve ve Vídni.

(DR Bratislava)

Pozvání do Nazaretu

V Diakonickém středisku Nazaret, Branka 588, Trhové Sviny proběhne * ve středu 13. prosince od 17 h již třetí pořad z cyklu "Večery v Podzámčí", tentokrát pod názvem "Poetický večer". Hostem bude nevidomá básnička Eva Budzáková;

* ve čtvrtek 14. prosince v 15 h vernisáž vánoční výstavky Nazaretu, uvedená premiérou divadelní skeče "Proč je moře slané?" v podání místních umělců i neumělců. Prodejní výstavba bude nabízet výrobky nazaretských chráněných dílen a Denního centra. Neprodejné exponáty budou prezentovat činnost keramických a jiných řemeslných kroužků v Podzámčí.

(kaf)

Akademie biskupa Mikuláše

Přednáškou Dr. Daniela Totha "Hermeneutika a komunikace" pokračuje 9. prosince od 15 h cyklus přednášek Akademie biskupa Mikuláše. Sejdeme se opět na faře náboženské obce Praha 1 - Staré Město, na náměstí Franze Kafky 3, Praha 1, ve dvoře.

(iř)

K situaci na HTF UK

Na pozvání pana rektora prof. RNDr. Václava Hampla, DrSc. se uskutečnil rozhovor s bratrem patriarchou dne 27. listopadu 2006. Hovořili o vývoji na fakultě po rezignaci, kterou podal prof. David Holec. Bratr patriarcha poděkoval panu rektorovi za jeho velmi vstřícný přístup v řešení problémů na Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy, ke kterým došlo bez jakéhokoliv přímého vlivu Církve československé husitské.

Pan rektor pověřil od 27. listopadu 2006 dočasně vedením HTF UK s děkanskými pravomocemi ThDr. Jiřího Vogela, Th.D. a s proděkanskými pravomocemi Mgr. Jiřího Pavlíka. Současně vytvoří pan rektor poradní sbor, který bude s pověřeným vedením záležitosti konzultovat. V poradním sboru budou zastoupeni pedagogové HTF UK, ETF UK i zástupce vedení CČSH. Pravděpodobně na jaře se bude konat volba nového děkana.

Na církevním zastupitelstvu podá podrobnější zprávu o Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy prof. J. B. Lášek, který je členem ústřední rady. Bratr patriarcha vyjádřil zájem o úzkou spolupráci naší církve, neboť se na této teologické fakultě v rámci univerzity odborně vzdělávají její duchovní a pracovníci.

(red)

KALENDARIUM-PROSINEC

11. 12. 1901 - Narodil se v Praze **Jaroslav Marvan** (+ 21. 5. 1974 tamtéž) - slavný herec, původním povoláním poštovní úředník. Lásku k divadlu ho záhy přivedla mezi divadelní ochotníky, odkud přešel do Divadla Vlasty Buriana, kde setrval téměř 20 let (1925-43). Do povědomí veřejnosti se před rokem 1945 dostal především jako herec ve filmu, kde sehrál stovky rolí. Poté byl v letech 1954-72 členem činohry Národního divadla (ND). Dokázal také vytvořit téměř až odpudivé typy, jejichž špatné vlastnosti zvýrazňoval (policista Šalva, Brecht: Kavkazský křížový kruh, 1962; Chrobák, Čapkové: Ze života hmyzu, 1965). Moderní psychologicky složitou postavu vytvořil v roli tragikomického kabaretiéra Billyho Rice v Osbornově Komikovi (1957). Po roce 1945 se sice těžší-tem Marvanovy umělecké tvorby stalo divadlo, jeho filmové role však i nadále poutaly pozornost široké divácké obce. Hrál v řadě veseloher z konce 40. a z 50. let (Nikdo nic neví, Poslední muž, Ještě svatba nebyla, Hudba s Marsu, Cirkus bude, Dovolená s Andělem, Anděl na horách, Dobrý voják Švejk s nezapomenutelným strážmistrem Flanderkou). Prosadil se i v televizi, kde vytvořil mimo jiných rolí postavu policejního rady Vacátka v seriálu Hříšní lidé města pražského a ve filmech režiséra J. Sequense, rozvíjejících některé motivy tohoto seriálu (Partie krásného dragouna, Pěnička a Paraplíčko). Právě v této roli z konce jeho života se nejzřetelněji projevil pro Marvana typický rozpor mezi vnější strohostí a nepřístupností a vnitřním citově bohatým životem člověka, chápajícího hloubku těžkého lidského údělu. Jeho memoáry vyšly posmrtně ve dvou verzích (*Nejen o sobě*, 1975; *J. Marvan vypravuje*, 1975).

12. 12. 1576 - V Linci se císař Rudolf zabýval uspořádáním poměrů u dvora a svou péčí završil vydáním nového Dvorského řádu, který představoval jeden ze základních zákonů o uspořádání vlády v monarchii.

12. 12. 1921 - Narodil se v Brně **Rudolf Jurda** (* 12. 12. 1921 Brno, + 26. 6. 1978 tamtéž) - herec a režisér, který k divadlu utekl v 17 letech z klášterního semináře. K vrcholům jeho hereckého působení patří titulní postava Brechtovy hry Zadržitelny zvestup Arthura Uie (1959), nadporučík Lukáš v dramatu Haškových Osudů dobrého vojáka Švejka, Hejtman v Gogolově komedii Revizor, Shakespearův Hamlet (1963) či Moliériův Don Juan (1964). Spolu s J. Karlíkem a V. Fialovou byl nositelem brechtovského herectví v brněnském souboju.

13. 12. 1621 - Vydán byl první protireformační dekret, který vypověděl české neřímskokatolické duchovní z královských měst v Čechách. Němečtí lutherští kněží byli v Praze dosud trpěni (do 25. října 1622).

15. - 16. 12. 1341 - Karel uzavřel ve Vídni dohodu s vévodou rakouským (Albrechtem II.), korutanským a štyrským o vzájemné pomoci.

15. 12. 1526 - Ferdinand I. pronesl volební slib, v němž se zavázal jako volený český král zachovávat zemská privilegia.

15. 12. 1631 - Po předchozí tajné schůzce (30. listopadu) na trčkovském zámku v Kounicích se saským generálem Arnimem a zástupci české emigrace se Valdštejnův dvůr ve Znojmě stal hlavním štábem císařské armády. Dvojaká politika Valdštejna ho vynesla podruhé do čela císařských armád. Po celou zimu se zde intenzivně organizovalo nové císařské vojsko. Přítom Valdštejn (raněný ve své ješitnosti jak císařem Ferdinandem, tak i švédským králem) udržoval styky se Sasy.

16. 12. 1921 - Při návštěvě rakouského prezidenta Hainische a kancléře Schobera u prezidenta T. G. Masaryka v Lánech byla podepsána politická smlouva mezi Rakouskem a Československem. Potvrzovala vzájemnou záruku hranic a zásady neutrality. Byla uzavřena na 5 let; navazovaly na ni hospodářské úmluvy o pomoci Československa Rakousku (úvěr 500 milionů Kč).

16. 12. 1941 - Československá vláda v Londýně oznámila spojeneckým vládním, že je ve válečném stavu s Německem a Maďarskem, a to od chvíle prvních násilných činů obou států vůči ČSR. Současně se v prohlášení konstatovalo, že ČSR je ve válečném stavu se všemi jinými státy, které jsou ve válečném stavu s Velkou Británií, SSSR a USA. Československo se tak zařadilo do protihitlerovské koalice.

16. 12. 1941 - Zemřel v Libuni u Jičína **František Kaván** (* 10. 9. 1866 ve Lhotě Vchovské u Jilemnice) - malíř, krajinář. Vystavoval sice už od roku 1891, samostatně však až v roce 1931; za Podmrak (1894) získal zlatou medaili na Světové výstavě v Paříži 1900, roku 1939 byl oceněn za cyklus obrazů Český ráj (1938) národní cenou za výtvarné umění. V letech 1896-99 byl členem Umělecké besedy, od roku 1897 Sdružení výtvarných umělců Mánes, v letech 1929-41 přijal členství v Jednotě umělců výtvarných. V roce 1931 byl zvolen řádným členem České akademie věd a umění. Vedle vlivu učitele (Mařáka), působil na Kavána i umění Antonína Chittussiho, v jehož kraji také maloval (Železné hory, Na potoce, oba 1895). Kavánovo krajinářské dílo bylo důsledně realistické, jen s krátkodobým odklonem k secesnímu symbolismu po roce 1896 (Odtékání, Chátrání, Milosrdenství, jež přetrvává). Nejhodnotnější umělcovy obrazy pocházejí z konce 19. století, jeho výtvarná poloha se dále neměnila, a nedosáhl většího úspěchu ani tehdy, když poněkud uvolnil svou barevnost, v níž převládaly šedé, zelené a bělavé tóny.

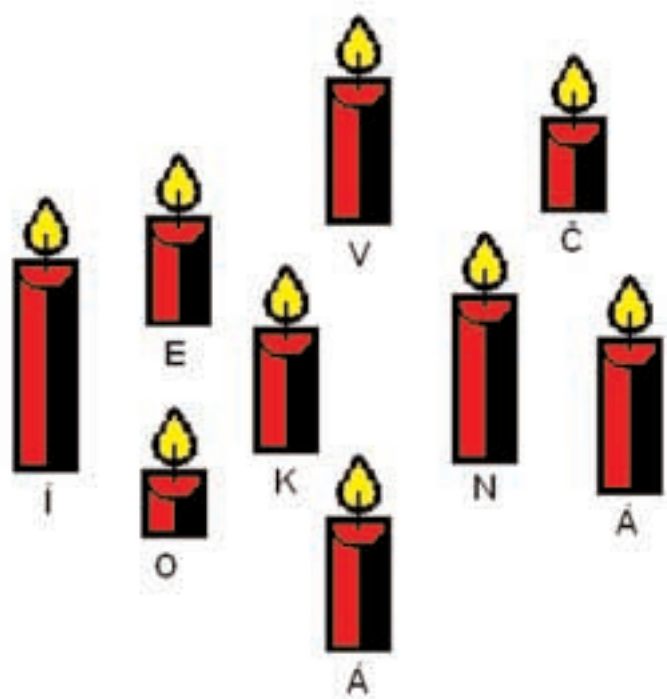
17. 12. 1901 - Narodila se v Plzni **Marie Rosůlková** (+ 15. 5. 1993 tamtéž) - herečka, která dosáhla největší popularity teprve na konci své herecké kariéry v rolích starých zřeštěných dam, babiček či tetiček, a to jak v divadle, tak zejména v televizi.

(red)

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Co je to advent?

V minulém čísle Českého zápasu jsme si mohli přečíst, že J. H. Wichern, který vymyslel adventní věnec, zapaloval v adventu jednu svíčku za každý den. Odpověď na naši otázku získáte, podaří-li se vám seřadit svíčky podle velikosti od nejkratší po nejdelší a podle jejich pořadí přečíst k nim přiřazená písmenka.

(Řešení z minulého čísla: vosk na zapálené svíčce, černý oblouček na horní svíčce, stín na pravé svíčce, chybějící hvězdička u levé svíčky, větvička u levé svíčky)

Jana Krajčírková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wucherlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčírková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220 398 107, fax: 220 398 123,

mail: cesky.zapas@csh.cz, Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9, tel.: 234 092 851, predplatne@predplatne.cz